

Kalle Birck-Madsen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

9. januar 2008

Sagsnr.
2007-3785

Dokumentnr.
2007-440215

Svar til Gaderummet på klage modtaget via ombudsmanden

Kære Kalle Birck-Madsen.

Du har i e-mail af 25. oktober 2007 til Ombudsmanden klaget over at Socialforvaltningen ikke har reageret på dit åbne brev af 17. august 2007, hvori du bl.a. beder om identifikation af de "stærkt/alvorligt psykisk syge" om ifølge tilsynsrapporten opholdt sig i Gaderummet under forvaltningens tilsynsbesøg i Gaderummet.

Forvaltningen mener tidligere at have svaret på denne del af dit åbne brev ved besvarelsen af din første henvendelse til Ombudsmanden. Vi vil imidlertid på baggrund af din nye henvendelse gerne udbygge vores oprindelige svar.

Tilsynsrapportens omtale af de psykisk syge unge.

Som grundlag for den videre besvarelse følger hermed en gennemgang af, hvad der står i tilsynsrapporten om de psykisk syge i Gaderummet.

Under "Særligt fokus for tilsynsbesøget" s. 2.

"I perioden fra 2001 til 2003 blev Gaderummet drøftet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget mange gange og der blev nedsat en arbejdsgruppe, der skulle følge Gaderummet på nært hold. Blandt de forhold som indgik var, at unge med psykiske lidelser blev holdt borte fra psykiatrisk behandling på grund af stedets generelle skepsis over for det psykiatriske behandlingssystem".

Under tilbuddets målgruppe, målsætning og brugersammensætning, s. 4 og 5.

"Tilsynet talte med mange af de unge, hvoraf en var 17 år gammel. De fleste af de unge vi talte med tilhørte målgruppen, enkelte var dog efter vores vurdering, svært psykisk syge".

"Påbud: Tilsynet giver påbud om, at der i Gaderummet ikke opholder sig unge under 18 år. At Gaderummet sikrer, at de unge med svære psykiske lidelser kommer i psykiatrisk behandling og ansvaret for de unge deles med H:S."

Mål- og rammekontoret for voksne

Bernstorffsgade 17, 4.
sal
1592 København V

Telefon
3317 3296

Telefax
3317 3260

E-mail
Ti80@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009682840

Under Tilrettelæggelse af den samlede indsats over for brugeren. S 8. og 9.

”Samarbejdet med behandlingspsykiatrien er ofte problematisk blandt andet fordi Gaderummet har en anden opfattelse af medicinsk behandling af psykisk sygdom. Nogle unge med psykiske lidelser bliver støttet i ikke at tage medicin. Det er Gaderummets opfattelse, at det har hjulpet nogle af de unge at være uden medicin. Gaderummet har en aftale en gang månedligt med psykiater Henrik Rindom på Hvidovre Hospital.

”Generel vurdering: Samarbejdet med behandlingspsykiatrien er præget af forskellige holdninger til, hvordan psykisk sygdom behandles. De unge psykisk syge oplever derfor modsatrettede behandlingsmetoder, hvilket kan vanskeliggøre resultatet af behandlingen eller man kan risikere, at den unge ingen psykiatrisk behandling får.”

”Påbud: Tilsynet giver påbud om, at Gaderummet tager initiativ til at forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien, og at Gaderummet ikke anbefaler de unge at holde op med at tage medicin, uden det er drøftet med en psykiater. Det skal sikres at de unge, der har behov herfor, kommer i psykiatrisk behandling.”

Under brugerens trivsel og dagligdag i tilbuddet, s. 10.

”Vi havde individuelle samtaler med to unge, hvor den ene var alvorligt psykisk syg.”

Forvaltningens bemærkninger til din kritik.

Som der også tidligere er gjort opmærksom på opholdt de to tilsynsmedarbejdere sig mange timer i Gaderummet. De havde samtaler med mange af de tilstedeværende unge foruden med de fleste medarbejdere. Udover de umiddelbare samtaler med grupper af de unge havde medarbejderne særskilte samtaler med 2 af de unge uden tilstedeværelse af andre.

De vurderinger og konklusioner, som tilsynet er nået frem til i deres rapport, er baseret på tilsynets samtaler og observationer i Gaderummet. Det gælder også tilsynets vurdering af, at flere af de unge var psykisk syge. Som tidligere nævnt har de to tilsynsmedarbejdere mangeårig erfaring i kontakt med psykisk syge.

At de unge i tilsynsrapporten er anonymiseret, så de ikke er genkendelige, er i overensstemmelse med almindelig anstændig praksis. Af samme grund kan forvaltningen naturligvis heller ikke

efterfølgende give oplysninger om de pågældendes identitet. I øvrigt spørger tilsynet aldrig efter navn ved samtale med brugere.

Tilsynets vurdering af, at flere af de unge i Gaderummet var psykisk syge, er en relevant oplysning i sammenhængen. Bl.a. fordi det indgik som et væsentligt vilkår for den politiske godkendelse af Gaderummet som projekt, at de psykisk syge unge i Gaderummet fik tilbud om psykiatrisk behandling.

Det skal understreges, at denne oplysning ikke i sig selv kan betragtes som en kritik af Gaderummet. Forvaltningen har hele tiden været klar over, og har også accepteret, at der opholdt sig psykisk syge unge i Gaderummet.

Tilsynets kritik rettede sig imod, at Gaderummet ikke i tilstrækkelig grad havde sikret sig, at de unge med psykisk sygdom kom i psykiatrisk behandling. Efter tilsynets vurdering var årsagen hertil, at der hos medarbejderne i Gaderummet var en anden opfattelse af medicinsk behandling end den, der gælder i behandlingspsykiatrien.

Det er på baggrund af denne vurdering, at tilsynet gav påbud om, at Gaderummet skulle tage initiativ til at forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien.

Sammenfattende er der efter forvaltningens opfattelse en god overensstemmelse mellem de beskrevne samtaler og observationer og tilsynets konklusioner. Efter Socialforvaltningens opfattelse giver tilsynsrapporten således et troværdigt og relevant billede af forholdene i Gaderummet.

Endvidere er det forvaltningens opfattelse, at de påbud, som tilsynet har givet vedr. de psykisk syge, er rimelige. Med lidt god vilje fra Gaderummets side kunne påbuddene have været opfyldt – også uden at det havde betydet afgørende ændringer i grundlaget for Gaderummet.

På den baggrund mener forvaltningen ikke, at der er grundlag for den voldsomme kritik tilsynsrapporten.

Venlig hilsen

Lars Gregersen